

rejsende, idet de pågældende ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed, men må anses som lønmodtagere.

Pligten til at svare afgift omfatter imidlertid også visse virksomheder, der ikke i almindelig forstand kan karakteriseres som værende erhvervsvirksomheder. Dette gælder således andelsforeninger m. v., ligesom også statslige og kommunale institutioner, der har afgiftspligtig afsætning, har pligt til at svare afgift. Også af auktionssalg skal der svares afgift.

Ifølge paragraffens stk. 2 kan det pålægges virksomheder — herunder foreninger og offentlige institutioner — at svare afgift af varer og afgiftspligtige ydelser, som de pågældende fremstiller eller præsterer til eget brug, uanset om de sælger sådanne varer og ydelser. Der ville let kunne fremkomme uheldige konkurrencemæssige følger, hvis f. eks. offentlige institutioner for at spare afgift gav sig til selv at fremstille afgiftspligtige varer, som de alene anvender i egen virksomhed. Som anført tænkes bestemmelsen kun anvendt i tilfælde, hvor konkurrencemæssige hensyn i særlig grad taler derfor.

Stk. 3 indeholder bestemmelse om, at levering af gas, vand, elektrisk strøm og varme som led i udlejning af hus eller husrum ikke medfører pligt til at svare afgift. Udlejning af lokaler er ikke omfattet af afgiftspligten i modsætning til leverancer af gas og vand m. v. Da der i forbindelse med de fleste lejemål sker sådanne leverancer, ville lovens almindelige regler medføre, at næsten alle ejere af udlejningsejendomme måtte registreres. Undtagelsesbestemmelsen er indsat for at undgå dette.

Til § 4.

Ifølge denne paragrafs stk. 1 er den, hvis omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser ikke overstiger 5.000 kr. årlig, fritaget for at svare afgift. Sådanne virksomheder undgår dermed at skulle opkræve afgift samt føre regnskab hermed, ligesom det offentlige undgår at skulle kontrollere disse virksomheders afgiftsafregning. Virksomheder, der er fritaget for at svare afgift, får på den anden side ikke mulighed for at opnå fradrag for afgiften på deres indkøb.

Med den anførte beløbsgrænse vil kun ganske små virksomheder, herunder f. eks. virksomheder, der alene drives som fritidsbeskæftigelse eller kun udøves lejlighedsvis, være fritaget for at svare afgift af deres omsætning. Som følge af at disse virksomheder ikke kan fratække afgiften af deres indkøb, vil den afgiftsmæssige fordel, de opnår, være begrænset til afgiften af den merværdi, de tilfører de indkøbte materialer m. v.

Bestemmelsen er ændret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i de tidligere lovforslag, der ved at de omhandlede små virksomheder uden videre er fritaget for at svare afgift, medens de efter de tidligere forslag skulle ansøge herom. Ændringen indebærer en administrativ besparelse, uden at dette kan antages at ville medføre en svækkelse af kontrollen med omsætningsafgiftens rigtige erlægelse.

I paragraffens stk. 2 er der givet mulighed for administrativt at fritage andre grupper af virksomheder for at svare afgift. Det må forudses, at der under lovens praktisering vil fremkomme tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt at kunne indrømme sådan fritagelse. Bestemmelsen vil f. eks. kunne anvendes til fastsættelse af regler om afgiftsfritagelse for blinde håndværkere i lighed med de regler, der administrativt er fastsat under den gældende afgiftslov.

Til § 5.

Ifølge denne paragraf skal enhver, der skal svare afgift, anmelde sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

Hvis den registreringspligtige har flere virksomheder eller forretningsafdelinger, f. eks. fabriktionsafdelinger eller detailforretninger, anmeldes disse efter paragraffens stk. 2 til registrering under ét og betragtes i afgiftsmæssig henseende som én virksomhed. Såfremt der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder eller afdelinger m. v., kan de dog registreres hver for sig. Da en opdeling af en virksomhed i flere i afgiftsmæssig henseende adskilte virksomheder eller afdelinger kan indebære mulighed for, at den samlede virksomhed opnår urimelige kreditmæssige fordele med afgiftens betaling, kan opdeling dog kun foretages på nærmere af finansministeren fastsatte betingelser. Som betingelse kan f. eks. foreskrives, at de enkelte afdelinger anvender samme opgørelsesmetode for afgiften, jfr. lovforslagets afsnit V, eller at én virksomhedsafdeling, der anvender betalingsmetoden, skal berigtige leverancer til de andre virksomhedsafdelinger ved leveringen.

I paragraffens stk. 3 er der optaget en bestemmelse om, at virksomheder, der ikke har samme ejer, efter begæring kan registreres under ét. Dette indebærer f. eks., at et aktieselskab, der har et datterselskab, kan registreres sammen med dette. Fællesregistreringen medfører, at de pågældende virksomheder afgiftsmæssigt betragtes som én virksomhed, således at der ikke skal beregnes afgift ved overførsel af varer mellem selskaberne.

De her omhandlede bestemmelser om særskilt re-